

מכתב כללי

(תרגום חפשי)

ב"ה, ימי הסליחות, ה'תשי"ד
ברוקלין, נ.י.

אל אחינו ואחיותינו, בני ובנות ישראל,
אשר בכל מקום ומקום
ה' עליהם יחיו

שלום רב וברכה!

בחיים, ובמיוחד בחיים הרוחניים, דורש המעבר משנה אחת לשני',
חשבון וסך-הכל של השנה החולפת, כדי לדעת כיצד צריכה להקבע השנה
החדשה.

אחד הרגעים החשובים בשנת ה'תשי"ד מנקודת מבט של חשבון-
נפש יהודי, היא — שבשנה זו הובלט יותר ההכרה בהסילוף של איזה
"אידיאלים" ותקוות, ואשר אין יהודים יכולים לסמוך עליהם. האידיאלים
וה"איזמים" והקבוצות המייצגות אותם, הביאו שוב לאכזבה מרה אצל
אלה שתלו בהם את תקוותיהם.

שנת תשי"ד חיזקה את ההכרה, אפילו בחוגים מנוכרים, שקיומו
של העם היהודי מובטח אך ורק ובלעדית על-ידי אחיזה איתנה בתורה
ובאורח החיים שהיא מורה. גם באשר לשיטת הפשרה שיהודים צריכים
להתבסס על שנים או שלושה יסודות שווי-מאזן, שאחד מהם הוא התורה
— הוכיחה השנה החולפת פעם נוספת שהפשרה משמשת כגשר להעברת
יהודים מימין לשמאל ולהרחקתם מיהדות אמיתית ומקורית, יהדות של
מצוות מעשיות בפועל בחיי יום יום,

נדפסה באג"ק ח"ט אגרת ב'תתקסג (ס"ע שכז ואילך). לקו"ש ח"ט ע' 414 ואילך. במהדורא
זו ניתוספו איזה מ"מ וציונים ע"י המו"ל.

ימי הסליחות: ראה תדא"ז ספכ"ג. ולהעיר מעטרת זקנים לשו"ע או"ח (הל' ר"ה ר"ס
תקפא) שהם ימי ביקור עצמי (דוגמת קרבן) דר"ה (וכדי שיהי' לעולם יום קבוע — מקדימים
ליום א'. לבוש שם).

חשבון וסך-הכל של השנה החולפת: ראה ד"ה לך אמר לבי תרצ"ו ס"ה (סה"מ קונטרסים
ח"ב תעג, סע"א ואילך. סה"מ תרצ"ו ס"ע 141 ואילך. וש"נ). ד"ה אני לדודי בסה"מ אידיש
ס"ב ע' 75). ועוד.

והרי רק דבר זה החזיק את העם היהודי מאז היותו לעם בהר סיני, בקבלת התורה.

זוהי טעות טפשית, ויתרה מזה, טעות נוראה, שיכולים לצאת י"ח כדיבורים יפים ו"נאומים" תוך כדי התנהגות ככל הגויים, או שמספיק לקבל "זריקות" של יהדות בימים מסויימים בשנה או ברגעים מסויימים בחיים,

שכן, יהדות של תורה ומצוות היא דרך חיים שחייבת להקיף ולחדור את חיי היום-יום. כשם שאדם בריא הוא אדם שבריא תמיד, ולא רק מי שהוא בריא מזמן לזמן או מספר ימים בשנה — כך יהודי בריא ברוחניות הוא יהודי שחי עם תורה ומצוות כל יום וכל הימים, כל השנה, במשך כל הזמן.

כשם שאדם אינו רוצה להסכים לפשרות בקשר למצבו הפיזי, להיות במצב של בריאות חצוי ("פיפטי-פיפטי"), חצי בריא וחצי לא-בריא ח"ו — כך גם בחיים הרוחניים אין יהודי יכול להסכים ליהדות חצוי.

וכשם שאדם בריא צריך להשתדל להימצא בסביבה בריאה, ולעשות כל האפשר שהסביבה תהי' בריאה יותר, כך גם בחיים הרוחניים מוטלת חובה על כל יהודי כלפי עצמו וכלפי משפחתו וכלפי סביבתו — להפיץ אור וחום של תורה ומצוות, ולהבריא את סביבתו.

יתן השי"ת שחשבון הנפש הנערך בימים אלה יוביל להחלטה איתנה, ולראיית האמת, שתורת-חיים שלנו בחיים המעשיים היום-יומיים היא דרך החיים היחידה ליהודים כיחידים וליהודים ככלל, ולא רק בשביל חיי העולם הבא, כי אם, פשוט, גם בשביל חיים מאושרים בעולם הזה. והחלטה זו וביצועה בחיים תביא ובודאי תביא לכל אחד ואחת — כתיבה וחתימה טובה לשנה טובה ומתוקה.

מנחם שניאורסאהן

ככל הגויים: ראה יחזקאל כ, לבי-לג. פרש"י עה"פ בחוקותי כו, מא. בריאות חצוי ("פיפטי-פיפטי"): ראה גם שיחת יום ב' דחג השבועות שנה זו סכ"ב (לעיל ע' 39 ואילך).

להשתדל להימצא בסביבה בריאה וכו': ראה רמב"ם הל' דעות פ"ו ה"א. וראה אגרת כ"ג מנ"א הישי"ת (אג"ק ח"ג ע' שפח). לקו"ש ח"ג ע' 17 הערה 19.